

udvalget, var der ikke nogen afvigende Mening fra hvad jeg her har sagt, idet man ansaae det for en heldig Afgjørelse af en Domaines Salg, som vi længe forgjæves have forsøgt at bevirke.

G. Winther: Ved at gennemlæse de ffreve Bilag, som have ledsaget denne Sag, er jeg kommen til at see en Dyring, som det har glædet mig, at den ærede Finantsminister har tiltraadt. Der er nemlig blandt Andet anstillet en Undersøgelse om, hvorvidt det var tilraadeligt, at disse Statskove bleve solgte eller ikke. Den Embedsmand, som stod Skovene nærmest, var af den Mening, at man ikke skulde sælge Noget deraf, eller at man idetmindste skulde iagttage stor Varsomhed med Hensyn til Salget deraf, idet han troede, at det vilde være farligt i statsoeconomisk Henseende. Dverføreren meente derimod, at det nok gif an at sælge et mindre Stykke af dem; men de to sagkyndige Mænd, som yttrede sig over de to tidligere afgivne Betænkninger, have meent, at man uden nogen Fare kunde afhænde disse Statskove, naar de bleve solgte i et saa stort samlet Omfang, som her er foreslaaet. Jeg har ved en tidligere Leilighed heri Salen hørt udtale, at Domaines let kunde afhændes, naar der fulgte betydelige Skovstrækninger med. Det er navnlig blevet yttret om Fredensborg Slot, og jeg har nu det Haab, at den ærede Finantsminister, efterat have hørt sine Sagkyndige, ogsaa vil gjøre et Skridt videre paa den Del, han er slaaet ind paa ved nærværende Lov. I den Erklæring, som blev afgiven af de to Sagkyndige, er man gaaet ud fra, at denne Skov-Eiendom, naar den

solgtes til en stor Capitalist, ikke vilde blive udsat for at ødelægges, idet nemlig en saadan Mand ikke vilde fristes til at søge et større Udbytte af Eiendommen, ved at forvandle en Deel af Skovene til Agerland; men man har derimod meent, at dersom Skovene blive udparcellerede, saa vilde denne Garanti ikke længere være tilstede, og saa maatte man befrygte, at Skovene lettere kunde være udsatte for Ødelæggelse.

Forøvrigt er der en Omstændighed ved denne Lov, som er noget usædvanlig, og som ellers ikke er uden Betænknelighed, og det er, at denne Eiendom skal afhændes „underhaanden“; men paa den anden Side forsvinder denne Betænknelighed aldeles, naar man har gjort sig nøiere bekendt med de Actstykker, som følge med; thi man seer deraf, at den Kjøbesum, som her er buden, 600,000 Rbd., vistnok ikke alene betaler den reelle Værdi, men ogsaa den Affectionsværdi, som Eiendommen har for Kjøberen. Det forekommer mig saaledes, at den ærede Finantsminister paa en aldeles fyldestgjørende Maade har iagttaget Statens Lær, ved at forelægge Lovforslaget saledes, som det nu foreligger. Det Udbytte, som fortiden haves, er meget ubetydeligt i Sammenligning med den Sum, som her er foreslaaet, navnlig hvad Skovene angaaer. De Beregninger, hvorpaa man har støttet sig, ere af en noget afvigende Natur i de forskellige Dverslag, som foreligge, men de komme dog alle til det Resultat, at en Sum, som den her omtalte, vilde være et overmaade rigeligt Berlag.